

”مینی بچی - تمہیں شڈ نسا ہونا چاہیئی ک ہر شریمت پر آپنی ہین تن من
دن سین خاص پارت عام ساری دنیا کو سورگ بنانی کی شیوا کر رہی ہے“

پرشن :- تم بچوں پر پی سپ سین اڈک سوپا بيشالي کسکو کھین؟
اُتر :- جو گیان کو آچی ریت ڈارٹ کرتی اور دوسروں کو پی کراتی ہے، وی بہت
بہت سوپا بيشالي ہے۔ اهو سوپا بيشالي تم پارتو اسي بچوں کا، جنہیں سیر پڳوان بٹن کر راج
یوگ سکلاء رہی ہے۔ تم سچی سچی مک ونساولی برهمڻ بنی ہو۔ تمہارا یہ جھاڑ ڈیری
ڈیری بدتا جائینگا۔ گھر گھر کو سورگ بنانی کی شیوا تمہیں کرنی ہے۔

اوم شانتی . تم بچی سمجھتی ہو ک ہر سنا ہے۔ تم ہو سپ سین پاورفل کیونک سرو
شکتیوان کی تم شو شکتی سنا ہو۔ اتنا نسا چڑھنا چاہیئی۔ بابا یہاں نسا چڑھاتی ہے، گھر پر
جانی سین پول جاتی ہے۔ تم شو شکتی سنا کیا کر رہی ہو؟ ساری دنیا جو راوٹ کی زنجیروں
پر بندھی ہوئی ہے، انکو چڑانی ہو۔ یہ شوک وانکا ہے۔ پل اُترو پلین پر گھومتی ہے۔ بڑی بڑی
مکان ہے۔ پرنتو یہ تو سپ ختم ہونی والی ہے۔ انکو رچ کی پاٹی (مرگ ترشٹا) مثل راجیہ
کھا جاتا ہے۔ باہر سین دیکنی پر پیکا بہت ہے، اُندر پولمپول لگا ہوتا ہے۔ دروپدی کا مثال پی
ہے۔ بابا کھتی ہے ک مٹن جب آیا تا تو یہی سپ تا جو آپی تم دیک رہی ہو۔ پارٹیشن پی اب
ہوتا جو تم دیک رہی ہو۔ باقی لڑائی کی مٹدان آد کی تو بات ہے نہین۔ یہ رت ہے جس پر شو
بابا وراجمان ہو بٹن کر بچوں کو گیان دیتی ہے۔ تم پارت کی شیوا کر رہی ہو۔ جو پی تھوار
ہے، اس پارت پر منائی جاتی ہے وہ سپ آپی کی ہے۔ تیجری کی کتا، گیتا کی کتا، شو
پُراٹ، رامائٹ آد سپی اس سمیہ کی لیٹی بٹن بنائی ہے۔ سٹیگ، تریتا پر تو یہ بات نہین ہے۔
باد پر شاستر بنانی شروع کیئی ہے۔ وہ تو قر پی بنینگے۔ تم بچوں نین سپ سمجھ لیئا ہے۔
آگی تو بلکل گھوڑ اُندیاری پر ٹی۔ ساڈو سنت آد کوئی پی سرشتی کو یٹارت ریت نہین جانتی
ہے۔ آپی تم بچوں کو شڈ اہنکار ہونا چاہیئی۔ تم تن من دن سین پارت کی شیوا کر رہی ہو،
خاص پارت کی عام ساری دنیا کی۔ باپ کی مدد سین تم مکتی جیون مکتی کا راستا بتلاتی
ہے۔ تم شریمت پر پی شیوا کرتی ہو۔ شریمت ہے شو بابا کی۔ پرنتو شو کا نام گم کر دیتا ہے۔
باقی برهما کی مت اور شری کرشن کی مت دکائی ہے۔ سو پی کرشن کو دوا پر لی گئی ہے۔
تم پارت کو سورگ اُرتات ہیری مثل بناتی ہو۔ پرنتو ہو کتنی ساڈارٹ، کوئی گھمنڈ نہین۔
تمکو یہاں اپنا سپ کچ سواھا کرنا ہے، گویا شو بابا پر پورا پورا بلی چڑھنا ہے۔ تو شو بابا قر 21
جنم بلی چڑھتی ہے۔ بابا اُسی نہین کھتی ک گرہست وھنوار نہین سنپالنا ہے۔ پرنتو شریمت
پر۔ اوناشی سرجن سین کچ چپانا نہین۔ گایا پی جاتا ہے گرو بگر گھوڑ اُندیارا۔ یہ برهما دادا پی
کھتی ہے ک شو بابا بگر ہر اور تم بلکل گھوڑ اُندیاری پر ٹی۔ وہ تو شو شنکر کو ملا دیتی ہے۔
برهما کوئن ہے؟ کب آتی ہے؟ کیا آکر کرتی ہے؟ ہر ایک بات سمجھنا چاہیئی نان۔ جانور
تو نہین سمجھینگے۔ آپی تم بچی نمبروار پرشارت اُنوسار جان گئی ہو۔ ودوان، پنڈت آد
کوئی نہین جانتی ہے ک ستگرو بگر گھوڑ اُندیارا ہے۔ گرو لوگ تو بہت ہے۔ سپی کا

ستڱرو ايڪ هئ، جسڪو وركيه پتي ڪهتي هئ. تو تم بچون ڪو نسا چڙهنا چاهيئي. يهه دنيا جو ان آنڪون سين ديك رهي هو، وه نهين رهيئي. جو اب ٻڌي سين جاني هو وهي رهنا هئ. تو اس پراڻي دنيا سين ممتو مٽاءِ دينا چاهيئي. بچون ڪو پي سنپالنا هئ. بابا ڪو ڪتني دير بال بچي هئ. ڪوئي تو ڪهتي هئ بابا هر آپکا دو ماس ڪا بچا هون. ڪوئي ڪهتي ايڪ ماس ڪا بچا هون. ايڪ ماس ڪي بچي پي جهت ڌارڻا ڪر ايڪدم جوان بن جاتي هئ. اوڙ ڪوئي تو 20 ورش والي پي ڄامڙي (بوني) بن جاتي هئ. يهه تو تم جاني هو ڪ نيان جهاڙ هئ، ڌيري ڌيري ورڌي ڪو پائينگي. پهلي ضرور پتي نڪلينگي. باد ۾ قول نڪلينگي. يهان هين قول بننا هئ. وهان سڀ قول هين قول هئ. يهان تو ڪوئي گلاب ڪي، ڪوئي چمپا ڪي بنني هئ. جيئي جيئي ڌارڻا اٿسا پد مل جاتا هئ. وهان قول ڪي بات نهين. مرتبي ڪي بات هئ. تو يهه نسا رهنا چاهيئي ڪ هر ان آنڪون سين پوٽر شواليه سورڳ ڪو ديڪينگي. آڏا ڪلپ صرف ڪهتي ٿي ڪ فلاڻا سورڳ پڌارا. وه ڪامنا پرئڪٽيڪل ۾ باپ هين اب پوري ڪرتي هئ.

آپي تم باپ ڪي بچي بن جاتي هو تو پارت ڪا خانا آباد هو جاتا هئ. 33 ڪروڙ ديوتا گائي جاتي هئ، وه اتني ڪوئي ستيگ ترينا ۾ نهين رهي هئ. يهه تو ساري پارت ڪي ديوي ديوتا ڌرم ڪي آدمشاري هئ. باهر ڪي طرف ديو تو ڪتني فرئڪشن (مٽيڊ) پر گئي هئ. يهان پارت ۾ تو شو بابا ڪو اڙاءِ ديئا هئ، انڪو بلڪل جاني هين نهين. چتر هئ، گاتي پي هئ، ننڍيڱ پي هئ پرنتو جاني نهين. آپي تم بچي جاني هو، باپ نين بتايا هئ ڪ هر پرمدام سين آڪر يهان يهه شرير لي پارت بجاءِ رهي هئ. تم چڪر ڪو جان گئي هو. گيان انجن ستڱرو ديئا، اگيان انڌير وناش. آگي تو ڪچ پي پتا نهين ٿا. آپي بيحد ڪي باپ ڪرئيتر، ڊئريڪتر، مڪيه ائڪتر ڪو تم جان گئي هو. 84 جنم ڪسڪو ليني چاهيئي! ڪوئن ليتي هونگي، تو تم جاني هو. تمهارا اب تيسرا نيتر ڪلا هئ تو اتنا نسا رهنا چاهيئي. منش جب شراب پيتي هئ تو پل ڏيوالا مارا هوئا هو تو پي نسي ۾ سمجهتي هئ ڪ سڀ سين شاهوڪار مئن هون. بابا تو وئشو ٿي ڪيي ٿچ نهين ڪيئا. باقي سنا هئ ڪ شراب پيئا اوڙ نسا چڙها. ڪهتي هئ ڪ يادوون نين پي شراب پي، موئل نڪال ايڪ دو ڪي ڪل ڪا ناش ڪيئا. يهان پي ملٽري ڪو شراب پلائي هئ تو مرن، مارني ڪا خيال نهين رهتا. نسا چڙه جاتا هئ. تو تم بچون ڪو پي سديو نارائڻي نسا رهنا چاهيئي. هر وهي ڪلپ پهلي والي شڪتي سنا هئ. انيڪ وار هر نين پارت ڪو هيري جيئا بنايا هئ، اسر مونجهني ڪي بات نهين هئ. سنشيه ٻڌي ونشنتي، نشچيه ٻڌي وجينتي. سنشيه ٻڌي اونچ پد نهين پائينگي. پر جا ۾ ڪم پد پاءِ لينگي. وهان تو تمهاري محلون ۾ سديو باجي بجتي رهيئي. دڪ ڪي بات هين نهين. آگي راجائون ڪي محلون ڪي دروازي ڪي اوپر چوٽري پر شهنائيان بجتي ٿي. آپي تو وه راجائون ڪا ناڻ ختم هو گيا هئ. پر جا ڪا راجيه هو گيا هئ.

آپي تم بچي جاني هو ڪ هر پوٽر بن يوگ ۾ ره اوڙ چڪر ڪو ياد ڪرتي ڪرتي پارت ڪو سورڳ بناء دينگي. پرنتو بهت بچي پوئل جاتي هئ. بابا راءِ ديني هئ ڪ سڀ سين اچا

ڪرتويہ هئ غريبنون ڪي شيوا ڪرنا. آڄ ڪلهه غريب تو بهت هئ. منش هاسپيٽل بهت بناتي هئ تو مريضون ڪو سڪ ملي، جو هاسپيٽل ڪولينگي اُنڪو دوسري جنم ۾ ڪُڇ اُچي ڪايا ملينگي، روڳي نهين بنينگي. ڪوئي ڪوئي اُچا تندرست هوتي هئ، مشڪل ڪپي بيمار هوتي هئ. تو ضرور آڳي جنم ۾ تندرستي دانِ ديئا هونگا. وه هئ هاسپيٽل ڪولنا. ڪوئي ايڊيوڪيشن ۾ بهت هوشيار هوتي هئ تو ضرور وديا ڪا دانِ ڪيئا هونگا. ڪوئي ڪوئي سناسيون ڪو چوڻي پن ۾ هيئن شاستر ڪنڻ هو جاتي هئ تو ڪهينگي آتما پاست جنم ڪي سنسڪار لي آئي هئ. تو يهان پي ڪوئي تين پٿر پرتوي ڪا ليڪر هاسپيٽل ڪولي اوڙ لڪ دي ڪ آڪر 21 جنمون ڪي ليئي هيلٿ ڪا ورثا لو باپ سين. ڪتني سهج بات هئ. تم پوچتي هو بتائو لڪشي نارائڻ ڪو يهه ورثا ڪس نين ديئا، تو ضرور پوچني والا خد جاننا هونگا. باپ هيئن سورڳ ڪا رچتا هئ. ڪئسي رچتا هئ، وهه بئنو تو هر سمجهاين. هر پي اُن سين ورثا لي رهي هئ. شو بابا، برهما بابا دوارانِ استاپنا ڪراءِ رهي هئ ڦر پالنا پي وهي ڪرينگي. شنڪر دوارانِ وناش پي هونا هئ. وناش ضرور نرڪ ڪا هونگا نان. نئين دنيا تو آب بن رهي هئ. چوڻي سي بئج پر تم سمجهاءِ سڪتي هو ڪ برهما دوارانِ استاپنا هو رهي هئ. يهي راج يوگ هئ. منش سين ديوتا بننا هئ، جو اپني ڪُل ڪا هونگا اُسڪو جهت دل ۾ لڳ جائينگا. اُسڪا چهره هيئن چمڪ جائينگا اوڙ پرشارت سين اپنا ورثا لي لينگي. اپني برهمڻ ڪُل ڪي جو هئ وهه شودر ڪُل سين بدلني ضرور هئ، يهه ڊراما ۾ نوٽ هئ. تم ڀارت ڪي بهت شيوا ڪرتي هو پرنٽو ٿپت. آڳي پي ائسي ائسي ڪي ٿي. ڊراما ڪو اُپي اُچي ريت جاننا هئ. گايا جاتا هئ آب مئي مَر گئي دنيا. باقي آتما ره جاتي هئ. آتما تو مرتي نهين. آتما شير سين الڳ هو جاتي هئ تو اُنڪي ليئي دنيا هيئن نهين رهي. ڦر جب شير ۾ جائينگي تب ما باپ ڪا سنڀڌ آد نيان هونگا. يهان پي تمڪو اشريري بننا هئ. اُپي تو يهه دنيا پريڪٽيڪل ۾ ختم هوني هئ.

باپ ڪهتي هئ مجهي ياد ڪرتي رهو تو وڪرمون ڪا جو بوجها هئ اُتر جائينگا اوڙ تم سمپورڻ بن جائينگي. بچون ڪي مئرس بهت اُچي هوني چاهيئي. بولنا، چلنا، ڪانا، پينا... بهت ٿورا بولنا چاهيئي. راجائين لوگ بهت ٿورا بولتي هئ اوڙ آهستي بولتي هئ، چپ رهتي هئ. تمهاري ۾ تو بهت فضيلت (سپينا) هوني چاهيئي. ديوتائون ۾ فضيلت ٿي. يهان تو منش بندر مثل هئ تو بد فضيلت هئ. ڪُڇ پي عقل نهين. بيحد ڪا باپ جو سرشتي ڪو سورڳ بناتي هئ، اُنڪو پٿر نڪر ڪتي ٻلي سپ ۾ ڍڪيل ديئا هئ. مايا نين ايڪدم ٻڌي ڪو گادريچ ڪا تالا لڱاءِ ديئا هئ. آب بابا آڪر تالا ڪولتي هئ. اُپي تم بچي ڪتني ٻڌيوان بن گئي هو. شو بابا، برهما، وشنو، شنڪر، لڪشي نارائڻ، جڳدمبا آد سپڪي بايوگرافي ڪو تم جان گئي هو. آب تمڪو ستڱرو شو بابا سين پوري سمجھ ملي هئ. بابا ناليچفل هئ نان. هرايڪ اپني دل سين پوچي تو بروبر هر ڪُڇ نهين جانتني ٿي. بندر جئسي چلن ٿي. آب هر سپ جان گئي هئ. بابا نئين رچنا ڪئسي رچتي هئ. اونچي تي اونچا برهمڻ ڪُل بناتي هئ سو تم جانتني هو. مورتني جو پوجيه هئ وهه ڪُڇ بولتي نهين هئ. اُپي تم سمجھتي هو ڪ هر هيئن پوجيه ڦر پوجاري بنتي هئ.

آپي ٿر سڄي سڄي برهما مُڪ وٺسولي برهمڻ هو. ٿر ڄاڻي هو ڪ سنڱر ڀڳ ڀر
 سٽيگ ڪي رچنا ڪئي هئي هئي، يهه اڙ ڪوئي نهين ڄاڻي. بئريسٽر پڙهائيندا تو ڪيا
 بنائيندا؟ ڀڳوان پي آڪر سهج راج يوگ سڪلاتي هئي. اهو سوڀاڳيه ڀارتواسي بچون ڪا....
 تمهاري ۾ پي سوڀاڳيشالي وهه جو آڇي ريت ڌارڻا ڪر ڪي دوسرون ڪو ڪراتي رهي هئي.
 آڱي چل بهت گهر سورڳ بنينگي. جهاڙ ڌيري ڌيري ٻڌا هئي. محنت هئي. جتنا اونچ
 ڄاڻينگي اُتنا ميا ڪي طوفان زور سين آڻينگي. پهاڙي ڀر جتنا اونچ ڄاڻينگي اُتنا طوفان،
 ننڍي آڌ ڪا سامنا پي هوندا. سروس ۾ جتنا ٿاڻير ملي اُتنا اڇا هئي، اڻڌور ٿاڻيز ڪرو. جو دل
 ۾ راءِ آوي وهه بنائو ڪ اُٽسي اُٽسي ڪرنا چاهيئي. بابا ڪهينگي ڪ پل ڪرو. بچاري منش
 بهت دڪي هئي. اس سميه سڀ تموپرڌان بن پري هئي. ڪوئي پي چيز سڄي نهين رهي هئي.
 جوني ميا، جوني ڪايا.... اب ٿر بچي سورڳواسي بنتي هو.

(گيت - نئين عمر ڪي ڪلياڻ....) اس گيت ۾ سينا ڪي مهما ڪرتي هئي. جس
 ديش ۾ سينا ٿي، وهه ديش پوٽر ٿا. اس ديش ۾ ڦر راوڻ ڪهان سين آيا؟ وٺڻر تو يهه هئي ڪ ڦر
 ڪهني ڪ بندرون ڪي سنا لي. اب بندرون ڪي سنا ڪهان سين آئي! يهان پي منشون ڪا
 لشڪر هئي. گورنمينٽ بندرون ڪا لشڪر ٿوريئي ليتي هئي. ڦر وهان بندرون ڪي سنا ڪئي
 آئي؟ يهه پي سمجهتي نهين هئي. اڇا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اڙر گڏمارننگ. روحاني
 باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) سمپورڻ بنني ڪي ليئي ياد ڪي ياترا سين اپني وڪرمون ڪا بوجهه اُتارنا هئي،
 آڇي مئرس ڌارڻ ڪرنا هئي. سپيتا (فضيلت) سين وهنوار ڪرنا هئي. بهت ڪم بولنا هئي.
- (2) ڪسي پي بات ۾ سنشيه ٻڌي نهين بننا هئي. ڀارت ڪو سورڳ بناني ڪي شيوا ۾ اپنا
 سڀ ڪچ سڦل ڪرنا هئي. شو بابا ڀر پورا پورا ٻلي چڙهنا هئي.

وردان - چارون هين سبجيڪٽ ڪو اپني سوروپ ۾ لاني والي وشو ڪلياڻڪاري پو

پڙهائي ڪي جو چار سبجيڪٽ هئي، اُن سڀڪا ايڪو دو ڪي سات سنڀنڌ هئي. جو گيانِي
 تو آتما هئي، وهه يوگي تو آتما پي اوشيه هوندا اڙر جس نين گيان يوگ ڪو اپني نيچر بناء
 ليئا اُسڪي ڪرم نچرل ڀڪتي ڀڪت وا سریشٽ هونگي. سڀاءُ سنسڪار ڌارڻا سوروپ هونگي.
 جنڪي پاس ان تينون سبجيڪٽ ڪي اڻپوٽيون ڪا خزانا هئي وهه ماسٽر داتا آرڻات شيواڌاري
 سته بن جاتي هئي. جو ان چارون سبجيڪٽ ۾ نمبرون ليتي هئي انهن هين ڪها جاتا هئي
 وشو ڪلياڻڪاري.

سلوگن - گيان يوگ ڪو اپنا نيچر بنائو تو ڪرم نچرل سریشٽ

اڙر ڀڪتي ڀڪت هونگي.